

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 1, Chapter 1

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[1-1-1-1]]

ब्रह्म॑ संध॑त्तं॒ तन्मे॑ जिन्वतम्।
क्षत्र॑ संध॑त्तं॒ तन्मे॑ जिन्वतम्।
इष॑ संध॑त्तं॒ तां मे॑ जिन्वतम्।
ऊर्ज॑ संध॑त्तं॒ तां मे॑ जिन्वतम्।
रयि॑ संध॑त्तं॒ तां मे॑ जिन्वतम्।
पुष्टि॑ संध॑त्तं॒ तां मे॑ जिन्वतम्।
प्रजा॑ संध॑त्तं॒ तां मे॑ जिन्वतम्।
पशून्त्सं॑धत्तं॒ तान्मे॑ जिन्वतम्।
स्तुतौ॑सि॒ जन॑धाः।
देवा॑स्त्वा शुक्र॒पाः प्रण॑यन्तु ॥ १ ॥

[[1-1-1-2]]

सुवी॑राः प्रजाः प्र॒जन॑यन्परीहि।
शुक्रः॑ शुक्रशौ॑चिषा।
स्तुतौ॑सि॒ जन॑धाः।
देवा॑स्त्वा मन्थि॒पाः प्रण॑यन्तु।
सुप्र॑जाः प्रजाः प्र॒जन॑यन्परीहि।
मन्थी॑ मन्थि॒शौचि॑षा।
संज॑ग्मानौ दि॒व आ पृथि॑व्याऽऽयुः।
सं॒ध॒त्तं॒ तन्मे॑ जिन्वतम्।
प्रा॒ण॑ संध॑त्तं॒ तं मे॑ जिन्वतम्।
अ॒पा॒न॑ संध॑त्तं॒ तं मे॑ जिन्वतम् ॥ २ ॥

[[1-1-1-3]]

व्या॒न॑ संध॑त्तं॒ तं मे॑ जिन्वतम्।

चक्षुः संघत्तं तन्मै जिन्वतम्।
श्रोत्रं संघत्तं तन्मै जिन्वतम्।
मनः संघत्तं तन्मै जिन्वतम्।
वाचं संघत्तं तां मे जिन्वतम्।
आयुः स्थ आयुर्मे धत्तम्।
आयुर्यज्ञाय धत्तम्।
आयुर्यज्ञपतये धत्तम्।
प्राणः स्थः प्राणं मे धत्तम्।
प्राणं यज्ञाय धत्तम् ॥ ३ ॥

[[1-1-1-4]]

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्।
चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्।
चक्षुर्यज्ञाय धत्तम्।
चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्।
श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम्।
श्रोत्रं यज्ञाय धत्तम्।
श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम्।
तौ देवौ शुक्रामन्थिनौ।
कल्पयतं दैवीर्विशः।
कल्पयतं मानुषीः ॥ ४ ॥

[[1-1-1-5]]

इषमूर्जमस्मासु धत्तम्।
प्राणान्पशुषु।
प्रजां मयि च यजमाने च।
निरस्तः शण्डः।
निरस्तो मर्कः।
अपनुत्तौ शण्डामर्कौ सहामुना।
शुक्रस्य समिदसि।
मन्थिनः समिदसि।

स प्रथमः संकृतिर्विश्वकर्मा ।
स प्रथमो मित्रो वरुणो अग्निः ।
स प्रथमो बृहस्पतिश्चिकित्वान् ।
तस्मा इन्द्राय सुतमाजुहोमि ॥ ५ ॥
नयन्त्वपानं संघत्तं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निर्द्वे च ॥ १ ॥

[[1-1-2-1]]

कृत्तिकास्वग्निमादधीत ।
एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम् ।
यत्कृत्तिकाः ।
स्वायामेवैनं देवतायामाधाय ।
ब्रह्मवर्चसी भवति ।
मुखं वा एतन्नक्षत्राणाम् ।
यत्कृत्तिकाः ।
यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते ।
मुख्य एव भवति ।
अथो खलु ॥ १ ॥

[[1-1-2-2]]

अग्निनक्षत्रमित्यपचायन्ति ।
गृहान् ह दाहुको भवति ।
प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत ।
तं देवा रोहिण्यामादधत ।
ततो वै ते सर्वान्रोहानरोहन् ।
तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम् ।
यो रोहिण्यामग्निमाधत्ते ।
ऋध्नोत्येव ।
सर्वान्रोहान्रोहति ।
देवा वै भद्राः सन्तोऽग्निमाधित्सन्त ॥ २ ॥

[[1-1-2-3]]

तेषामनाहितोऽग्निरासीत् ।

अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत्।
ते पुनर्वस्वोरादधत्।
ततो वै तान् वामं वसूपार्वर्तत।
यः पुरा भद्रः सन्पापीयान्त्स्यात्।
स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत्।
पुनरेवैनं वामं वसूपार्वर्तते।
भद्रो भवति।
यः कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युरिति।
स पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत् ॥ ३ ॥

[[1-1-2-4]]

अर्यम्णो वा एतन्नक्षत्रम्।
यत्पूर्वे फल्गुनी।
अर्यमेति तमाहुर्यो ददाति।
दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति।
यः कामयेत् भगी स्यामिति।
स उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत्।
भगस्य वा एतन्नक्षत्रम्।
यदुत्तरे फल्गुनी।
भग्येव भवति।
कालकञ्जा वै नामासुरा आसन् ॥ ४ ॥

[[1-1-2-5]]

ते सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत्।
पुरुष इष्टकामुपादधात्पुरुष इष्टकाम्।
स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्।
एषा मे चित्रा नामेति।
ते सुवर्गं लोकमाप्रारौहन्।
स इन्द्र इष्टकामावृहत्।
तेऽवाकीर्यन्त।
येऽवाकीर्यन्त।

त ऊर्णावभयोऽभवन्।

द्वावुदपतताम् ॥ ५ ॥

[[1-1-2-6]]

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम्।

यो भ्रातृव्यवात्स्यात्।

स चित्रायामग्निमादधीत।

अवकीर्यैव भ्रातृव्यान्।

ओजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते।

वसन्तां ब्राह्मणोऽग्निमादधीत।

वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः।

स्व एवैनमृतावाधाय।

ब्रह्मवर्चसी भवति।

मुखं वा एतदृतूनाम् ॥ ६ ॥

[[1-1-2-7]]

यद्वसन्तः।

यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते।

मुख्यं एव भवति।

अथो योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते।

ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत।

ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः।

स्व एवैनमृतावाधाय।

इन्द्रियावी भवति।

शरदि वैश्यं आदधीत।

शरद्वै वैश्यस्यर्तुः ॥ ७ ॥

[[1-1-2-8]]

स्व एवैनमृतावाधाय।

पशुमान्भवति।

न पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत।

एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य।

यत्पूर्वे फल्गुनी।

पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय।

पापीयान्भवति।

उत्तरयोरादधीत।

एषा वै प्रथमा रात्रिः संवत्सरस्य।

यदुत्तरे फल्गुनी।

मुखत एव संवत्सरस्याग्निमाधाय।

वसीयान्भवति।

अथो खलु।

यदेवैनं यज्ञ उपनमेत्।

अथादधीत।

सैवास्यद्धिः ॥ ८ ॥

खल्वाधित्सन्त फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतूनां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षड् ॥ २ ॥

[[1-1-3-1]]

उद्धन्ति।

यदेवास्या अमेध्यम्।

तदप हन्ति।

अपोऽवोक्षति शान्त्यै।

सिकता निवपति।

एतद्वा अग्नेवैश्वानरस्य रूपम्।

रूपेणैव वैश्वानरमवरुन्धे।

ऊषान्निवपति।

पुष्टिर्वा एषा प्रजननम्।

यदूषाः ॥ १ ॥

[[1-1-3-2]]

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते।

अथो संज्ञान एव।

संज्ञानं ह्येतत्पशूनाम्।

यदूषाः।

द्यावापृथिवी सहास्ताम्।
ते वियती अब्रूताम्।
अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति।
यदमुष्या यज्ञियमासीत्।
तदस्यामदधात्।
त ऊषा अभवन् ॥ २ ॥

[[1-1-3-3]]

यदस्या यज्ञियमासीत्।
तदमुष्यामदधात्।
तददश्चन्द्रमसि कृष्णम्।
ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्।
द्यावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निमाधत्ते।
अग्निर्देवेभ्यो निलायत।
आखू रूपं कृत्वा।
स पृथिवीं प्राविशत्।
स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु समचरत्।
तदाखुकरीषमभवत् ॥ ३ ॥

[[1-1-3-4]]

यदाखुकरीषः संभारो भवति।
यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे।
ऊर्जं वा एतः रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति।
यद्वल्मीकम्।
यद्वल्मीकवपा संभारो भवति।
ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे।
अथो श्रोत्रमेव।
श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः।
यद्वल्मीकः ॥ ४ ॥

[[1-1-3-5]]

अवधिरो भवति।
य एवं वेद।
प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तासामन्नमुपाक्षीयत।
ताभ्यः सूदमुप प्राभिनत।
ततो वै तासामन्नं नाक्षीयत।
यस्य सूदः संभारो भवति।
नास्य गृहेऽन्नं क्षीयते।
आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्।
तेन प्रजापतिरश्राम्यत् ॥ ५ ॥

[[1-1-3-6]]

कथमिदं स्यादिति।
सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
सोऽमन्यत।
अस्ति वै तत्।
यस्मिन्निदमधितिष्ठतीति।
स वराहो रूपं कृत्वोप न्यमज्जत्।
स पृथिवीमध आर्च्छत्।
तस्या उपहत्योदमज्जत्।
तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्।
यदप्रथयत् ॥ ६ ॥

[[1-1-3-7]]

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्।
अभूद्वा इदमिति।
तद्भूम्यै भूमित्वम्।
तां दिशोऽनु वातः समवहत्।
तां शर्कराभिरदृहत्।
शं वै नोऽभूदिति।
तच्छर्कराणां शर्करत्वम्।

यद्वराहविहतः संभारो भवति।
अस्यामेवाछम्बङ्कारमग्निमाधत्ते।
शर्करा भवन्ति धृत्यै ॥ ७ ॥

[[1-1-3-8]]

अथो शंत्वाय।
सरैता अग्निराधेय इत्याहुः।
आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्।
ता अग्निरभ्यध्यायत्।
ताः समभवत्।
तस्य रेतः पराऽपतत्।
तद्धिरण्यमभवत्।
यद्धिरण्यमुपास्यति।
सरैतसमेवाग्निमाधत्ते।
पुरुष इन्द्रै स्वाद्रेतसो बीभत्सत इत्याहुः ॥ ८ ॥

[[1-1-3-9]]

उत्तरत उपास्यत्यबीभत्सायै।
अति प्रयच्छति।
आर्तिमेवातिप्रयच्छति।
अग्निर्देवेभ्यो निलायत।
अश्वो रूपं कृत्वा।
सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्।
तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थः संभारो भवति।
यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे ॥ ९ ॥

[[1-1-3-10]]

देवा वा ऊर्ज व्यभजन्त।
तत उदुम्बर उदतिष्ठत्।
ऊर्वा उदुम्बरः।

यदौदुम्बरः संभारो भवति।
ऊर्जमेवावरुन्धे।
तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्।
तं गायत्र्याहरत्।
तस्य पर्णमच्छिद्यत्।
तत्पर्णोऽभवत्।
तत्पर्णस्य पर्णत्वम् ॥ १० ॥

[[1-1-3-11]]

यस्य पर्णमयः संभारो भवति।
सोमपीथमेवावरुन्धे।
देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त।
तत्पर्ण उपाशृणोत्।
सुश्रवा वै नाम।
यत्पर्णमयः संभारो भवति।
ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे।
प्रजापतिरग्निमसृजत्।
सोऽविभेत्प्र मा धक्ष्यतीति।
तश्च शम्याऽशमयत् ॥ ११ ॥

[[1-1-3-12]]

तच्छम्यै शमित्वम्।
यच्छमीमयः संभारो भवति।
शान्त्या अप्रदाहाय।
अग्नेः सृष्टस्य यतः।
विकङ्कतं भा आच्छत्।
यद्वैकङ्कतः संभारो भवति।
भा एवावरुन्धे।
सहृदयोऽग्निराधेय इत्याहुः।
मरुतोऽद्भिरग्निमतमयन्।
तस्य तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दन्।

साऽशनिरभवत्।

यदुशनिहतस्य वृक्षस्य संभारो भवति।

सहृदयमेवाग्निमाधत्ते ॥ १२ ॥

ऊषा अभवन्नभवद्बुल्मीकोऽश्राम्यदप्रथयद्वृत्यै बीभत्सथ इत्याहू रुन्धे पर्णत्वमशमयदच्छिन्दुस्त्रीणि
च ॥ ३ ॥

[[1-1-4-1]]

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमादधीत।

द्वादश मासाः संवत्सरः।

संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते।

यद्वादशसु विक्रामेष्वदधीत।

परिमितमवरुन्धीत।

चक्षुर्निमित्त आदधीत।

इयद्वादशविक्रामा इति।

परिमितं चैवापरिमितं चावरुन्धे।

अनृतं वै वाचा वदति।

अनृतं मनसा ध्यायति ॥ १ ॥

[[1-1-4-2]]

चक्षुर्वै सत्यम्।

अद्रागित्याह।

अदर्शमिति।

तत्सत्यम्।

यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते।

सत्य एवैनमाधत्ते।

तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत्।

नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे वसेत्।

सत्ये ह्यस्याग्निराहितः।

आग्नेयी वै रात्रिः ॥ २ ॥

[[1-1-4-3]]

आग्नेयाः पशवः।

ऐन्द्रमहः।
नक्तं गार्हपत्यमादधाति।
पशूनेवावरुन्धे।
दिवाऽऽहवनीयम्।
इन्द्रियमेवावरुन्धे।
अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमादधाति।
एतस्मिन्वै लोके प्रजापतिः प्रजा असृजत।
प्रजा एव तद्यजमानः सृजते।
अथो भूतं चैव भविष्यच्चावरुन्धे ॥ ३ ॥

[[1-1-4-4]]

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्।
साऽशृणोत्।
असुरा अग्निमादधत इति।
तदगच्छत्।
त आहवनीयमग्र आदधत।
अथ गार्हपत्यम्।
अथान्वाहार्यपचनम्।
साऽब्रवीत्।
प्रतीच्येषां श्रीरगात्।
भद्रा भूत्वा पराभविष्यन्तीति ॥ ४ ॥

[[1-1-4-5]]

यस्यैवमग्निराधीयते।
प्रतीच्यस्य श्रीरिति।
भद्रो भूत्वा पराभवति।
साऽशृणोत्।
देवा अग्निमादधत इति।
तदगच्छत्।
तैऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत।
अथ गार्हपत्यम्।

अथाहवनीयम्।
साऽब्रवीत् ॥ ५ ॥

[[1-1-4-6]]

प्राच्येषां श्रीरगात्।
भद्रा भूत्वा सुवर्गं लोकमैष्यन्ति।
प्रजां तु न वेत्स्यन्त इति।
यस्यैवमग्निराधीयते।
प्राच्यस्य श्रीरिति।
भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमिति।
प्रजां तु न विन्दते।
साऽब्रवीदिडा मनुम्।
तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि।
यथा प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे ॥ ६ ॥

[[1-1-4-7]]

प्रत्यस्मिन्लोके स्थास्यसि।
अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति।
गार्हपत्यमग्र आदधात्।
गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः प्रजायन्ते।
गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशून्प्राजनयत्।
अथान्वाहार्यपचनम्।
तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः।
अस्मिन्नेव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत्।
अथाहवनीयम्।
तेनैव सुवर्गं लोकमभ्यजयत् ॥ ७ ॥

[[1-1-4-8]]

यस्यैवमग्निराधीयते।
प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते।
प्रत्यस्मिन्लोके तिष्ठति।
अभि सुवर्गं लोकं जयति।

यस्य वा अयथादेवतमग्निराधीयते।
आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति।
यस्य यथादेवतम्।
न देवताभ्य आ वृश्च्यते।
वसीयान्भवति ॥ ८ ॥

[[1-1-4-9]]

भृगूणां त्वाऽङ्गिरसां व्रतपते व्रतेनादधामीति भृग्वङ्गिरसामादध्यात्।
आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानाम्।
वरुणस्य त्वा राज्ञां व्रतपते व्रतेनादधामीति राज्ञः।
इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते व्रतेनादधामीति राजन्यस्य।
मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामीति वैश्यस्य।
ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति रथकारस्य।
यथादेवतमग्निराधीयते।
न देवताभ्य आ वृश्च्यते।
वसीयान्भवति ॥ ९ ॥
ध्यायति वै रात्रिश्चावरुन्धे भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नव च ॥ ४ ॥

[[1-1-5-1]]

प्रजापतिर्वाचः सत्यमपश्यत्।
तेनाग्निमाधत्त।
तेन वै स आर्धोत्।
भूर्भुवः सुवरित्याह।
एतद्वै वाचः सत्यम्।
य एतेनाग्निमाधत्ते।
ऋध्नोत्येव।
अथो सत्यप्राशूरेव भवति।
अथो य एवं विद्वानभिचरति।
स्तृणुत एवैनम् ॥ १ ॥

[[1-1-5-2]]

भूरित्याह।
प्रजा एव तद्यजमानः सृजते।
भुव इत्याह।
अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति।
सुवरित्याह।
सुवर्ग एव लोके प्रतितिष्ठति।
त्रिभिरक्षरैर्गार्हपत्यमादधाति।
त्रय इमे लोकाः।
एष्वेवैनं लोकेषु प्रतितिष्ठितमाधत्ते।
सर्वैः पञ्चभिराहवनीयम् ॥ २ ॥

[[1-1-5-3]]

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते।
यदाहवनीयः।
सुवर्ग एवास्मै लोके वाचः सत्यं सर्वमाप्नोति।
त्रिभिर्गार्हपत्यमादधाति।
पञ्चभिराहवनीयम्।
अष्टौ संपद्यन्ते।
अष्टाक्षरा गायत्री।
गायत्रौऽग्निः।
यावानेवाग्निः।
तमाधत्ते ॥ ३ ॥

[[1-1-5-4]]

प्रजापतिः प्रजा असृजत।
ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
ताभ्यो ज्योतिरुदगृह्णात्।
तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभिसमावर्तन्ते।
उपरीवाग्निमुद्गृह्णीयादुद्धरन्।
ज्योतिरेव पश्यन्तीः प्रजा यजमानमभिसमावर्तन्ते।
प्रजापतेरक्षयश्चयत्।

तत्पराऽपतत्।
तदश्वोऽभवत्।
तदश्वस्याश्वत्वम् ॥ ४ ॥

[[1-1-5-5]]

एष वै प्रजापतिः।
यदग्निः।
प्राजापत्योऽश्वः।
यदश्वं पुरस्तान्नयति।
स्वमेव चक्षुः पश्यन्प्रजापतिरनूदेति।
वज्री वा एषः।
यदश्वः।
यदश्वं पुरस्तान्नयति।
जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते।
पुनरावर्तयति ॥ ५ ॥

[[1-1-5-6]]

जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते।
न्याहवनीयो गार्हपत्यमकामयत।
नि गार्हपत्य आहवनीयम्।
तौ विभाजं नाशक्रोत्।
सोऽश्वः पूर्ववाङ्गत्वा।
प्राञ्चं पूर्वमुदवहत्।
तत्पूर्ववाहः पूर्ववाङ्गम्।
यदश्वं पुरस्तान्नयति।
विभक्तिरेवैनयोः सा।
अथो नानावीर्यावेवैनौ कुरुते ॥ ६ ॥

[[1-1-5-7]]

यदुपर्युपरि शिरो हरत्।
प्राणान् विच्छिन्द्यात्।
अधोऽधः शिरो हरति।

प्राणानां गोपीथाय ।
इयत्यग्रे हरति ।
अथेयत्यथेयति ।
त्रय इमे लोकाः ।
एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते ।
प्रजापतिरग्निमसृजत ।
सौऽबिभेत्प्र मां धक्ष्यतीति ॥ ७ ॥

[[1-1-5-8]]

तस्य त्रेधा महिमानं व्यौहत् ।
शान्त्या अप्रदाहाय ।
यत्त्रेधाऽग्निराधीयते ।
महिमानमेवास्य तद्व्यूहति ।
शान्त्या अप्रदाहाय ।
पुनरावर्तयति ।
महिमानमेवास्य संदधाति ।
पशुर्वा एषः ।
यदश्वः ।
एष रुद्रः ॥ ८ ॥

[[1-1-5-9]]

यदग्निः ।
यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात् ।
रुद्राय पशूनपिदध्यात् ।
अपशुर्यजमानः स्यात् ।
यन्नाक्रमयेत् ।
अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः ।
पार्श्वत आक्रमयेत् ।
यथाऽऽहितस्याग्नेरङ्गारा अभ्यववर्तेरन्न ।
अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति ।
न रुद्रायापिदधाति ॥ ९ ॥

[[1-1-5-10]]

त्रीणि हवींषि निर्वपति।

विराज एव विक्रान्तं यजमानोऽनु विक्रमते।

अग्नये पवमानाय।

अग्नये पावकाय।

अग्नये शुचये।

यदग्नये पवमानाय निर्वपति।

पुनात्येवैनम्।

यदग्नये पावकाय।

पूत एवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति।

यदग्नये शुचये।

ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरिष्ठाद्दधाति ॥ १० ॥

एनमाहवनीयं धत्तेऽश्वत्वं वर्तयति कुरुत इति रुद्रो दधाति यदग्नये शुचय एकं च ॥ ५ ॥

[[1-1-6-1]]

देवासुराः संयत्ता आसन्न।

ते देवा विजयमुपयन्तः।

अग्नौ वामं वसु संन्यदधत।

इदमु नो भविष्यति।

यदि नो जेष्यन्तीति।

तदग्निर्नोत्सहमशक्रोत्।

तत्त्रेधा विन्यदधात्।

पशुषु तृतीयम्।

अप्सु तृतीयम्।

आदित्ये तृतीयम् ॥ १ ॥

[[1-1-6-2]]

तद्देवा विजित्य।

पुनरवारुरुत्सन्त।

तैऽग्नये पवमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्।

पशवो वा अग्निः पवमानः।

यदेव पशुष्वासीत्।
तत्तेनावारुन्धत।
तैऽग्नये पावकाय।
आपो वा अग्निः पावकः।
यदेवाप्स्वासीत्।
तत्तेनावारुन्धत ॥ २ ॥

[[1-1-6-3]]

तैऽग्नये शुचये।
असौ वा आदित्योऽग्निः शुचिः।
यदेवादित्य आसीत्।
तत्तेनावारुन्धत।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
तनुवो वावैता अग्न्याधेयस्य।
आग्नेयो वा अष्टाकपालोऽग्न्याधेयमिति।
यत्तं निर्वपेत्।
नैतानि।
यथाऽऽत्मा स्यात् ॥ ३ ॥

[[1-1-6-4]]

नाङ्गानि।
तादृगेव तत्।
यदेतानि निर्वपेत्।
न तम्।
यथाऽङ्गानि स्युः।
नात्मा।
तादृगेव तत्।
उभयानि सह निरुष्याणि।
यज्ञस्य सात्मत्वाय।
उभयं वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यमाप्यते ॥ ४ ॥

[[1-1-6-5]]

योऽग्निमाधत्ते।
ऐन्द्राग्नमेकादशकपालमनुनिर्वपेत्।
आदित्यं चरुम्।
इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ।
ये एव देवते अयातयाम्नी।
ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमवरुन्धे।
आदित्यो भवति।
इयं वा अदितिः।
अस्यामेव प्रतितिष्ठति।
धेन्वै वा एतद्रेतः ॥ ५ ॥

[[1-1-6-6]]

यदाज्यम्।
अनडुहस्तण्डुलाः।
मिथुनमेवावरुन्धे।
घृते भवति।
यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय।
चत्वारं आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति।
पशवो वा एतानि हवींषि।
एष रुद्रः।
यदग्निः ॥ ६ ॥

[[1-1-6-7]]

यत्सद्य एतानि हवींषि निर्वपेत्।
रुद्राय पशूनपि दध्यात्।
अपशुर्यजमानः स्यात्।
यन्नानुनिर्वपेत्।
अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः।
द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्।
संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः।

संवत्सरेणैवास्मै रुद्रं शमयित्वा ।
पशूनवरुन्धे ।
यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत् ॥ ७ ॥

[[1-1-6-8]]

यथा त्रीण्यावर्पनानि पूरयेत् ।
तादृक्तत् ।
न प्रजननमुच्छिंषेत् ।
एकं निरुप्ये ।
उत्तरे समस्येत् ।
तृतीयमेवास्मै लोकमुच्छिंषति प्रजननाय ।
तं प्रजया पशुभिरनु प्रजायते ।
अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः ।
रथचक्रं प्रवर्तयति ।
मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति ॥ ८ ॥

[[1-1-6-9]]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
होतव्यमग्निहोत्रांश्च होतव्याश्मिति ।
यद्यजुषा जुहुयात् ।
अयथापूर्वमाहुती जुहुयात् ।
यन्न जुहुयात् ।
अग्निः पराभवेत् ।
तूष्णीमेव होतव्यम् ।
यथापूर्वमाहुती जुहोति ।
नाग्निः पराभवति ।
अग्नीधे ददाति ॥ ९ ॥

[[1-1-6-10]]

अग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति ।
उपबर्हणं ददाति ।
रूपाणामवरुच्चै ।

अश्वं ब्रह्मणै।
इन्द्रियमेवावरुन्धे।
धेनुं होत्रै।
आशिष एवावरुन्धे।
अनङ्गाहमध्वर्यवै।
वह्निर्वा अनङ्गान्।
वह्निरध्वर्युः ॥ १० ॥

[[1-1-6-11]]

वह्निर्नैव वह्नि यज्ञस्यावरुन्धे।
मिथुनौ गावौ ददाति।
मिथुनस्यावरुच्छै।
वासौ ददाति।
सर्व देवत्यं वै वासः।
सर्वा एव देवताः प्रीणाति।
आ द्वादशभ्यो ददाति।
द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सर एव प्रतितिष्ठति।
काममूर्ध्वं देयम्।
अपरिमितस्यावरुच्छै ॥ ११ ॥

आदित्ये तृतीयमप्स्वासीत्तत्तेनावारुन्धत् स्यादाप्यते रेतोऽग्निरेकमेकमेतानि हवींषि
निर्वपेत्प्रत्यवरोहति ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च ॥ ६ ॥

[[1-1-7-1]]

घर्मः शिरस्तदयमग्निः।
संप्रियः पशुभिर्भुवत्।
छर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छ।
वातः प्राणस्तदयमग्निः।
संप्रियः पशुभिर्भुवत्।
स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पंच।
प्राचीमनुं प्रदिशं प्रेहि विद्वान्।

अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह ।
विश्वा आशा दीद्यानो विभाहि ।
ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥ १ ॥

[[1-1-7-2]]

अर्कश्चक्षुस्तदसौ सूर्यस्तदयमग्निः ।
संप्रियः पशुभिर्भुवत् ।
यत्ते शुक्रं शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः ।
शुक्रं ज्योतिरजस्रम् ।
तेन मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे ।
अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा ।
आनशे व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे ।
ये ते अग्ने शिवे तनुवौ ।
विराड् स्वराड् ।
ते मा विशतां ते मा जिन्वताम् ॥ २ ॥

[[1-1-7-3]]

ये ते अग्ने शिवे तनुवौ ।
सम्राडाभिभूश्च ।
ते मा विशतां ते मा जिन्वताम् ।
ये ते अग्ने शिवे तनुवौ ।
विभूश्च परिभूश्च ।
ते मा विशतां ते मा जिन्वताम् ।
ये ते अग्ने शिवे तनुवौ ।
प्रभ्वी च प्रभूतिश्च ।
ते मा विशतां ते मा जिन्वताम् ।
यास्ते अग्ने शिवास्तनुवः ।
ताभिस्त्वाऽऽदधे ।
यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः ।
ताभिरमुं गच्छ ॥ ३ ॥
चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च ॥ ७ ॥

[[1-1-8-1]]

इ॒मे वा ए॒ते लो॒का अ॒ग्नयः॑ ।
ते यद॒व्यावृ॒त्ता आ॒धीये॒रन्न॑ ।
शो॒चये॑यु॒र्यज॑मानम् ।
घ॒र्मः शि॒र इति॑ गा॒र्हप॒त्यमा॑द॒धाति॑ ।
वा॒तः प्रा॒ण इत्य॑न्वाहा॒र्यप॑च॒नम् ।
अ॒र्कश्च॑क्षु॒रित्या॑ह॒वनी॑यम् ।
तेनै॒वैनान्॒व्याव॑र्तयति ।
तथा॒ न शो॑चयन्ति॒ यज॑मानम् ।
रथ॑न्त॒रम॒भिगा॑यते॒ गा॒र्हप॒त्य आ॒धीय॑माने ।
राथ॑न्त॒रो वा अ॒यं लो॒कः ॥ १ ॥

[[1-1-8-2]]

अ॒स्मिन्ने॒वैनं॑ लो॒के प्र॑ति॒ष्ठित॒माध॑त्ते ।
वा॒मदे॒व्यम॒भिगा॑यत उ॒द्भ्रिय॑माणे ।
अ॒न्तरि॑क्षं॒ वै वा॑मदे॒व्यम् ।
अ॒न्तरि॑क्ष ए॒वैनं॑ प्र॑ति॒ष्ठित॒माध॑त्ते ।
अथो॒ शान्ति॑र्वै वा॒मदे॒व्यम् ।
शा॒न्तमे॒वैनं॑ प॒शव्य॑मु॒द्धर॑ते ।
बृ॒हद्भि॑गा॒यत आ॑ह॒वनी॑य आ॒धीय॑माने ।
बा॒र्हतो॑ वा अ॒सौ लो॒कः ।
अ॒मुष्मि॑न्ने॒वैनं॑ लो॒के प्र॑ति॒ष्ठित॒माध॑त्ते ।
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत ॥ २ ॥

[[1-1-8-3]]

सोऽश्वो॒ वारो॑ भू॒त्वा परा॑डै॒त् ।
तं वा॑र॒वन्ती॑ये॒नावार॑यत ।
तद्वा॑र॒वन्ती॑यस्य वा॒रवन्ती॑य॒त्वम् ।
श्यै॒तेन॑ श्ये॒ती अ॑कुरुत ।
तच्छ॑यै॒तस्य॑ श्यै॒तत्व॑म् ।
यद्वा॑र॒वन्ती॑यम॒भिगा॑यते ।

वारयित्वैवेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते।
श्यैतेन श्येती कुरुते।
घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति।
सशीर्षाणमेवेनमाधत्ते ॥ ३ ॥

[[1-1-8-4]]

उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति।
रुद्रो वा एषः।
यदग्निः।
स आधीयमान ईश्वरो यजमानस्य पशून् हिंसितोः।
संप्रियः पशुभिर्भुवदित्याह।
पशुभिरेवेनं संप्रियं करोति।
पशूनामहिंसायै।
छर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छेत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते।
वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम् ॥ ४ ॥

[[1-1-8-5]]

सप्राणमेवेनमाधत्ते।
स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्याह।
अन्नमेवास्मै स्वदयति।
प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्याह।
विभक्तिरेवेनयोः सा।
अथो नानावीर्यावेवेनौ कुरुते।
ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते।
अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्।
अर्को वै देवानामन्नम् ॥ ५ ॥

[[1-1-8-6]]

अन्नमेवावरुन्धे।
तेन मे दीदिहीत्याह।

समिन्ध एवैनम्।
 आनशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयति।
 त्रय इमे लोकाः।
 एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते।
 तत्तथा न कार्यम्।
 वीङ्गितमप्रतिष्ठितमादधीत।
 उद्धृत्यैवाधायाभिमन्त्रियः।
 अवीङ्गितमेवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते।
 विराड् स्वराड् यास्तै अग्ने शिवास्तनुवस्ताभिस्त्वाऽऽदध इत्याह।
 एता वा अग्नेः शिवास्तनुवः।
 ताभिरेवैनं समर्धयति।
 यास्तै अग्ने घोरास्तनुवस्ताभिरमुं गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्।
 ताभिरेवैनं पराभावयति ॥ ६ ॥
 लोकौऽसृजतैनमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पञ्च च ॥ ८ ॥

[[1-1-9-1]]

शमीगर्भादग्निं मन्थति।
 एषा वा अग्नेर्यज्ञिया तनूः।
 तामेवास्मै जनयति।
 अदितिः पुत्रकामा।
 साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्।
 तस्या उच्छेषणमददुः।
 तत्प्राश्जात्।
 सा रेतोऽधत्त।
 तस्यै धाता चार्यमा चाजायेताम्।
 सा द्वितीयमपचत् ॥ १ ॥

[[1-1-9-2]]

तस्या उच्छेषणमददुः।
 तत्प्राश्जात्।
 सा रेतोऽधत्त।

तस्यै मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम्।
सा तृतीयमपचत्।
तस्या उच्छेषणमददुः।
तत्प्राश्नात्।
सा रेतोऽधत्त।
तस्या अशश्च भगश्चाजायेताम्।
सा चतुर्थमपचत् ॥ २ ॥

[[1-1-9-3]]

तस्या उच्छेषणमददुः।
तत्प्राश्नात्।
सा रेतोऽधत्त।
तस्या इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्।
ब्रह्मौदनं पचति।
रेत एव तद्दधाति।
प्राश्नन्ति ब्राह्मणा औदनम्।
यदाज्यमुच्छिष्यते।
तेन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
उच्छेषणाद्वा अदिती रेतोऽधत्त ॥ ३ ॥

[[1-1-9-4]]

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते।
अस्थि वा एतत्।
यत्समिधः।
एतद्रेतः।
यदाज्यम्।
यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
अस्थ्येव तद्रेतसि दधाति।
तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय।
इयतीर्भवन्ति।
प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताः ॥ ४ ॥

[[1-1-9-5]]

इयतीर्भवन्ति।

यज्ञपरुषा संमिताः।

इयतीर्भवन्ति।

एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्।

वीर्यसंमिताः।

आर्द्रा भवन्ति।

आर्द्रमिव हि रेतः सिच्यते।

चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति।

चित्रमेव भवति।

घृतवतीभिरादधाति ॥ ५ ॥

[[1-1-9-6]]

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम्।

यद्धृतम्।

प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति।

अथो तेजसा।

गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्।

गायत्रच्छन्दा वै ब्राह्मणः।

स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।

त्रिष्टुभी राजन्यस्य।

त्रिष्टुच्छन्दा वै राजन्यः।

स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय ॥ ६ ॥

[[1-1-9-7]]

जगतीभिर्वैश्यस्य।

जगतीछन्दा वै वैश्यः।

स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।

तश्च संवत्सरं गोपायेत्।

संवत्सरश्च हि रेतो हितं वर्धते।

यद्येनश्च संवत्सरे नोपनमेत्।

स॒मि॒धः पु॒न॒रा॒द॒ध्यात्।
रेत॑ ए॒व तद्धि॑तं वर्ध॑मानमेति।
न मा॒ऽस॒म॒श्री॒यात्।
न स्त्रिय॑मुपेयात् ॥ ७ ॥

[[1-1-9-8]]

यन्मा॒ऽस॒म॒श्री॒यात्।
यत्स्त्रिय॑मुपेयात्।
नि॒वी॒र्यः स्यात्।
नै॒न॒म॒ग्नि॒रु॒प॒न॒मेत्।
श्व आ॑धा॒स्य॒मा॒नो ब्र॒ह्मो॒द॒नं प॑चति।
आ॒दि॒त्या वा इ॒त उ॑त्त॒माः सु॒व॒र्गं लो॒क॒मा॒य॒न्न।
ते वा इ॒तो य॒न्तं प्र॑ति॒नु॒द॒न्ते।
ए॒ते ख॒लु वा॒वादि॑त्याः।
यद्ब्रा॑ह्म॒णाः।
तै॒रे॒व स॒न्त्वं ग॑च्छति ॥ ८ ॥

[[1-1-9-9]]

नै॒नं प्र॑ति॒नु॒द॒न्ते।
ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति।
क्वा॑ सः।
अ॒ग्निः का॒र्यः।
यो॑ऽस्मै प्र॒जां प॒शून्प्र॑ज॒न॒य॒तीति॑।
श॒ल्कै॒स्ता॑ऽरा॒त्रि॒म॒ग्नि॒मि॒न्धी॑त।
तस्मि॑न्नुप॒व्युष॑म॒रणी॑ निष्ट॒पेत्।
यथ॑र्ष॒भाय॑ वाशि॒ता न्या॑विच्छा॒यति॑।
तद्दृ॒गे॒व तत्।
अ॒पो॒दू॒ह्य भ॑स्मा॒ग्निं म॑न्थति ॥ ९ ॥

[[1-1-9-10]]

सै॒व सा॑ऽग्नेः स॒न्त॑तिः।
तं म॑थि॒त्वा प्रा॒ञ्च॒मुद्ध॑रति।

संवत्सरमेव तद्रेतो हितं प्रजनयति।
 अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः।
 यः समिधोऽनाधायान्निमाधत्त इति।
 ताः संवत्सरे पुरस्तादादध्यात्।
 संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते।
 यदि संवत्सरे नादध्यात्।
 द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्।
 संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः।
 संवत्सरमेवास्याहिता भवन्ति।
 यदि द्वादश्यां नादध्यात्।
 त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्।
 आहिता एवास्य भवन्ति ॥ १० ॥
 द्वितीयमपच्चतुर्थमपचदिति रेतोऽधत्त संमिता घृतवतीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः
 प्रत्ययनस्त्वायेयाद्गच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वरि च ॥ ९ ॥

[[1-1-10-1]]

प्रजापतिः प्रजा असृजत।
 स रिरिचानोऽमन्यत।
 स तपोऽतप्यत।
 स आत्मन्वीर्यमपश्यत्।
 तदवर्धत।
 तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत।
 सा विराडभवत्।
 तां देवासुरा व्यगृह्णत।
 सोऽब्रवीत्प्रजापतिः।
 मम वा एषा ॥ १ ॥

[[1-1-10-2]]

दोहा एव युष्माकमिति।
 सा ततः प्राच्युदक्रामत्।
 तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।

अथर्व पितुं मे गोपायेति ।
सा द्वितीयमुदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् ।
नर्यं प्रजां मे गोपायेति ।
सा तृतीयमुदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् ।
शःस्य पशून्मे गोपायेति ॥ २ ॥

[[1-1-10-3]]

सा चतुर्थमुदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् ।
सप्रथ सभां मे गोपायेति ।
सा पञ्चममुदक्रामत् ।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् ।
अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति ।
अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत् ।
तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् ।
अथो पङ्क्तिमेव ।
पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे प्रविष्टा ॥ ३ ॥

[[1-1-10-4]]

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते ।
यदग्निराधीयते ।
तस्मादेतावन्तोऽग्नय आधीयन्ते ।
पाङ्कं वा इदं सर्वम् ।
पाङ्केनैव पाङ्कं स्पृणोति ।
अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह ।
अन्नमेवैतेन स्पृणोति ।
नर्यं प्रजां मे गोपायेत्याह ।
प्रजामेवैतेन स्पृणोति ।
शःस्य पशून्मे गोपायेत्याह ॥ ४ ॥

[[1-1-10-5]]

प॒शूने॒वैतेन॑ स्पृ॒णोति॑ ।
सप्र॑थ स॒भां मे॑ गोपा॒येत्या॑ह ।
स॒भामे॒वैतेनै॑न्द्रि॒यः॑ स्पृ॒णोति॑ ।
अहे॑ बु॒ध्निय॒ मन्त्रं॑ मे गोपा॒येत्या॑ह ।
मन्त्रं॑मे॒वैतेन॑ श्रि॒यः॑ स्पृ॒णोति॑ ।
यद॑न्वाहा॒र्यप॑चनेऽन्वाहा॒र्यं प॑चन्ति ।
तेन॑ सौ॑ऽस्या॒भीष्टः॑ प्री॒तः ।
यद्ग्राह॑पत्य॒ आज्य॑मधि॒श्रय॑न्ति संप॒त्नीर्या॑जयन्ति ।
तेन॑ सौ॑ऽस्या॒भीष्टः॑ प्री॒तः ।
यदा॑हव॒नीये॒ जुह॑ति ॥ ५ ॥

[[1-1-10-6]]

तेन॑ सौ॑ऽस्या॒भीष्टः॑ प्री॒तः ।
यत्स॒भायां॑ वि॒जय॑न्ते ।
तेन॑ सौ॑ऽस्या॒भीष्टः॑ प्री॒तः ।
यदा॑वस॒थेऽन्नं॑ ह॒रन्ति॑ ।
तेन॑ सौ॑ऽस्या॒भीष्टः॑ प्री॒तः ।
तथा॑ऽस्य॒ सर्वे॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॒ आधी॑यन्ते ।
प्रव॑स॒थमे॒ष्यन्ने॒वमु॑पति॒ष्ठे॒तैक॑मेकम् ।
यथा॑ ब्रा॒ह्मणा॑य॒ गृहे॒वासि॑ने॒ परि॒दाय॑ गृ॒हाने॑ति ।
तादृ॒गेव॑ तत् ।
पुन॑रा॒गत्यो॑पति॒ष्ठते॑ ।
साऽभा॑गे॒यमे॒वैषां॑ तत् ।
सा तत॑ ऊ॒र्ध्वारो॑हत् ।
सा रो॒हिण्य॑भवत् ।
तद्रो॒हिण्यै॑ रो॒हिणित्व॑म् ।
रो॒हिण्या॑म॒ग्निमा॑दधीत ।
स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठित॑माधत्ते ।
ऋ॒ध्नोत्ये॑नेन ॥ ६ ॥

एषा पशून्मे गोपायेति प्रविष्टा पशून्मे गोपायेत्याह जुहति तिष्ठते सप्त च ॥ १० ॥

ब्रह्म संघत्तं कृत्तिकासूद्धन्ति द्वादशसु प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्नोद्धर्मः शिर इमे वै
शमीगर्भात्प्रजापतिः स रिरिचानः सतपः स आत्मन्वीर्यं दश ॥ १० ॥

ब्रह्म संघत्तं तौ दिव्यावथो शंत्वाय प्राच्येषां यदुपर्युपरि यत्सद्यः सोऽश्वोऽवारौ भूत्वा जगतीभिरशीतिः ॥

८० ॥